ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 01.02.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

48

VYHLÁŠKA
ministerstva zdravotnictví České republiky

ze dne 29. ledna 1991

o očkování proti přenosným nemocem

Ministerstvo zdravotnictví České republiky stanoví podle § 70 odst. 1 písm. c) a § 71 odst. 1 a 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

§ 1
Úvodní ustanovení

Touto vyhláškou se upravuje postup při provádění povinného očkování proti přenosným nemocem u jednotlivých druhů očkování, stanovených právními předpisy.[1])

Pravidelné očkování

§ 2
Očkování proti tuberkulóze

(1) Základní očkování proti tuberkulóze se provede nejdříve čtvrtý den a nejpozději v šestém týdnu po narození dítěte.

(2) Přeočkování proti tuberkulóze se provede, je-li to třeba podle výsledku tuberkulínové zkoušky provedené ve čtrnáctém roce věku dítěte.

(3) U osob mladších 30 let, které jsou vystaveny zvýšenému nebezpečí nákazy tuberkulózou v rodinném prostředí, se provádějí zkoušky v ročních lhůtách a negativně reagující osoby se přeočkují.

§ 3
Očkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli

(1) Základní očkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli se provádí u dítěte v době od započatého devátého týdne života tak, aby poslední dávka byla dána dříve, než dosáhne prvního roku života.

(2) Přeočkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli se provede v kalendářním roce, v němž dítě dosáhne třetího roku života a pak v šestém roce života.

(3) Další přeočkování proti tetanu se provede ještě ve čtrnáctém roce života a pak vždy v desátém roce po předchozím přeočkování.

§ 4
Očkování proti přenosné dětské obrně

(1) Základní očkování proti přenosné dětské obrně se provede živou očkovací látkou, a to nejdříve první den desátého týdne, nejpozději před uplynutím osmnáctého měsíce života.

(2) Přeočkování se provede v kalendářním roce následujícím po roce, v němž bylo provedeno základní očkování, a dále u dětí ve třináctém roce života.

§ 5
Očkování proti spalničkám a příušnicím

(1) Základní očkování proti spalničkám a příušnicím se provede živou očkovací látkou, a to nejdříve první den patnáctého měsíce života; očkuje se kombinovanou očkovací látkou.

(2) Přeočkování se provede za šest až deset měsíců po provedeném základním očkování, pokud lékař, který provádí očkování, nestanoví se zřetelem na zdravotní stav dítěte (např. horečnaté onemocnění) pozdější termín.

§ 6
Očkování proti zarděnkám

Očkování proti zarděnkám se provádí živou očkovací látkou u dětí, které dovršily druhý rok svého života a u dívek znovu ve dvanáctém roce života.

Zvláštní očkování

§ 7

U osob, které jsou při své pracovní činnosti vystaveny zvýšenému nebezpečí nákazy tuberkulózou, virovou hepatitidou B, chřipkou a vzteklinou, se provede základní očkování, popřípadě přeočkování proti těmto nemocem před započetím takové činnosti; přeočkování proti tuberkulóze se provede, je-li to podle výsledku imunologické zkoušky potřebné.

§ 8

(1) Podle § 7 jsou povinni podrobit se očkování proti:

a) tuberkulóze osoby činné na odděleních tuberkulózy a respiračních nemocí, patologie, soudně lékařských a v laboratořích pro mikrobiologickou diagnostiku tuberkulózy zdravotnických zařízení, dále osoby činné ve veterinárních zařízeních a při ošetřování, popřípadě porážení zvířat stižených tuberkulózou, jakož i jiné osoby, které v důsledku svého zaměstnání přicházejí do přímého styku s tuberkulózou lidí nebo zvířat;

b) virové hepatitidě B osoby činné na hemodialyzačních a imunologických pracovištích, odděleních klinické hematologie, klinické biochemie, infekčních, interních, chirurgických, ortopedických, urologických a anesteziologickoresuscitačních odděleních, v laboratořích pro diagnostiku virových hepatitid zdravotnických zařízení, studující lékařských fakult a zdravotnických škol;

c) vzteklině osoby činné v laboratořích, kde se pracuje s virulentními kmeny virů vztekliny;

d) chřipce osoby činné ve zdravotnictví, v zařízeních sociální péče, v ozbrojených silách, ozbrojených bezpečnostních sborech a bezpečnostních službách a osoby činné v hornictví, energetice, dopravě a dalších významných hospodářských oblastech.

(2) Osoby, které byly očkovány proti virové hepatitidě B podle odstavce 1 písm. b) se počínaje rokem 1992 přeočkují po uplynutí čtyř let od ukončení základního očkování jednou dávkou očkovací látky proti virové hepatitidě B. Tam, kde jsou pro to vytvořeny podmínky, je možné zahájit toto přeočkování již v roce 1991.

(3) Tam, kde jsou vytvořeny podmínky pro vyšetřování anti HBs protilátek, se u osob očkovaných proti virové hepatitidě B podle odstavce 1 písm. b) provede toto vyšetření za jeden až dva měsíce po poslední dávce základního očkování. Osoby, u kterých se zjistí hladiny anti HBs protilátek nižší než 0,1 IU/ml, se přeočkují za šest měsíců jednou dávkou očkovací látky; za dva měsíce po tomto přeočkování se provede znovu vyšetření anti HBs protilátek. Pokud po tomto vyšetření bude hladina anti HBs protilátek nižší než 0,1 IU/ml, očkovaná osoba se na tuto skutečnost a nutnost zvýšené ochrany před nákazou upozorní a dále se v přeočkování nepokračuje.

(4) U osob, které byly přeočkovány podle odstavce 2, se provede tam, kde jsou pro to vytvořeny podmínky, za jeden až dva měsíce po přeočkování, vyšetření anti HBs protilátek. Pokud hladiny anti HBs protilátek budou nižší než 0,1 IU/ml, přeočkovaná osoba se na tuto skutečnost a nutnost zvýšené ochrany před nákazou upozorní a dále se v přeočkování nepokračuje.

(5) Očkování proti virové hepatitidě B se nemusí podrobit osoby s prokazatelně prožitým onemocněním virovou hepatitidou B a osoby s titrem protilátek proti HBsAg přesahujícím 0,1 IU/ml.

(6) Očkování proti virové hepatitidě B je předpokladem pro výkon práce na stanovených odděleních a pracovištích zdravotnických zařízení [odstavec 1 písm. b)].

(7) Na pracoviště hemodialyzační, na oddělení klinické biochemie a na infekční oddělení zdravotnického zařízení smějí být osoby, které na nich nebyly dosud činné, zařazeny nejdříve po podání druhé dávky očkovací látky a na ostatní pracoviště a oddělení zdravotnického zařízení uvedená v § 8 odst. 1 písm. b) po podání prvé dávky očkovací látky za předpokladu, že očkování bude v předepsaných termínech ukončeno. Není-li to z provozních a organizačních důvodů možné, lze ve výjimečných případech očkování zahájit neprodleně po nástupu na pracoviště při současné aplikaci jedné dávky preparátu Hepaga.

(8) Odmítne-li osoba podléhající očkování proti virové hepatitidě B podrobit se očkování, sepíše s ní vedoucí oddělení (pracoviště) prohlášení podle přílohy této vyhlášky, které se připojí k jejímu zdravotnímu záznamu; dále se postupuje podle zákoníku práce.

(9) V pochybnostech, zda jde o osoby povinné podrobit se zvláštnímu očkování, rozhodne příslušný orgán hygienické služby.[2])

§ 9
Mimořádné očkování

(1) Vznikne-li nebezpečí epidemie nebo vyžadují-li to jiné důležité zdravotní zájmy, hlavní hygienik České republiky nebo s jeho souhlasem krajský hygienik nařídí mimořádné očkování proti přenosným nemocem všeho obyvatelstva nebo určité skupiny. Mimořádné očkování určitých skupin obyvatelstva proti některým přenosným nemocem hlavní hygienik České republiky nařídí také v případech, kdy současný stav vědy nedává předpoklady k zavedení pravidelného očkování.

(2) Podle odstavce 2 se provádí očkování:

a) proti chřipce každý rok u osob trpících chronickými nespecifickými onemocněními dýchacích cest, chronickým onemocněním srdce, cév a ledvin nebo diabetem,

b) proti virové hepatitidě B

1. u novorozenců HBsAg pozitivních matek a u osob zařazených do pravidelné dialyzační léčby,
2. u dalších skupin osob činných na jiných pracovištích zdravotnických zařízení se zřetelem k místním podmínkám, epidemiologické situaci, zejména s přihlédnutím k výši specifické nemocnosti, které určí krajský hygienik,
3. proti zarděnkám vybraných skupin seronegativních žen produkčního věku.

§ 10
Očkování osob odjíždějících do ciziny a osob přijíždějících z ciziny

(1) Českoslovenští státní příslušníci jsou povinni podrobit se před cestou, před níž musí být očkováni podle mezinárodních zdravotnických předpisů,[3]) včas očkováni nejen proti choleře, moru a žluté zimnici, ale podle potřeby i proti jiným přenosným nemocem, které určí hlavní hygienik České republiky. Povinnost podrobit se očkování proti přenosným nemocem, určeným hlavním hygienikem České republiky, zaniká po uplynutí dvou měsíců od jejího stanovení, neurčí-li hlavní hygienik České republiky jinak.

(2) Cestující ze států, které určí hlavní hygienik České republiky, jsou povinni předložit zdravotnické službě v hraničních přechodech, popřípadě jiným hraničním orgánům k tomu pověřeným, mezinárodní osvědčení o očkování. Nemohou-li cestující předložit osvědčení o očkování, musí být vyzváni, aby se dali očkovat. Po očkování jsou během inkubační doby pod zvýšeným zdravotnickým dozorem. Odmítnou-li očkování, může být podle epidemiologické situace buď zakázán vjezd nebo průjezd, nebo jim může být nařízena na dobu inkubace karanténa, popřípadě ve výjimečných případech zvýšený zdravotnický dozor.

§ 11
Očkování při úrazech, poraněních a nehojících se ranách

Při úrazech, poraněních, bércových vředech a jiných nehojících se ranách, u nichž je nebezpečí onemocnění tetanem, se očkuje proti tomuto onemocnění; při pokousání nebo poranění podezřelým zvířetem se očkuje také proti vzteklině.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 12

(1) U dětí narozených v době od 1. ledna 1991 do 31. prosince 1991, které mají trvalý pobyt ve Středočeském, Východočeském a Jihočeském kraji, se neprovede základní očkování proti tuberkulóze. Tyto děti se podrobí ve třetím a šestém roce života a dále při podezření na infekci nebo onemocnění tuberkulózou intradermálnímu tuberkulínovému testu.

(2) U dětí uvedených v odstavci 1, které změní místo trvalého pobytu tak, že již nebude v kraji Středočeském, Východočeském nebo Jihočeském, se provede základní očkování proti tuberkulóze v nejbližším možném termínu. Stejně se provede základní očkování proti tuberkulóze u dětí uvedených v odstavci 1, jejichž rodiče nebo jiné osoby, které mají dítě v trvalé péči, budou žádat provedení očkování.

§ 13

(1) Počínaje dnem 1. ledna 1992 se na území České republiky neprovádí základní očkování proti tuberkulóze, s výjimkou dětí, jejichž rodiče nebo osoby, které mají dítě v trvalé péči, budou žádat provedení očkování, dětí ohrožených rizikem tuberkulózy (např. děti v kontaktu s tuberkulózním

nemocným) a dětí, u nichž byl výsledek intradermálního tuberkulínového testu ve věku čtrnácti let negativní (§ 2 odst. 2).

(2) Děti narozené od 1. ledna 1992 se podrobí ve třetím a šestém roce života a dále při podezření na infekci nebo onemocnění tuberkulózou intradermálnímu tuberkulínovému testu.

§ 14

U žáků všech středních škol, speciálních středních škol a učilišť, kteří nepředloží doklad o základním očkování a přeočkování proti spalničkám, se provede očkování proti této nákaze.

§ 15

Zrušuje se výnos ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky – hlavního hygienika České socialistické republiky č. 1/1989 Věstníku ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky, oznámený v částce 41/1988 Sb.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. února 1991.

Ministr:

MUDr. Bojar CSc. v. r.

uplynutí dvou měsíců od jejího stanovení, neurčí-li hlavní hygienik České republiky jinak.

(2) Cestující ze států, které určí hlavní hygienik České republiky, jsou povinni předložit zdravotnické službě v hraničních přechodech, popřípadě jiným hraničním orgánům k tomu pověřeným, mezinárodní osvědčení o očkování. Nemohou-li cestující předložit osvědčení o očkování, musí být vyzváni, aby se dali očkovat. Po očkování jsou během inkubační doby pod zvýšeným zdravotnickým dozorem. Odmítnou-li očkování, může být podle epidemiologické situace buď zakázán vjezd nebo průjezd, nebo jim může být nařízena na dobu inkubace karanténa, popřípadě ve výjimečných případech zvýšený zdravotnický dozor.

§ 11

Očkování při úrazech, poraněních a nehojících se ranách

Při úrazech, poraněních, bércových vředech a jiných nehojících se ranách, u nichž je nebezpečí onemocnění tetanem, se očkuje proti tomuto onemocnění; při pokousání nebo poranění podezřelým zvířetem se očkuje také proti vzteklině.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 12

(1) U dětí narozených v době od 1. ledna 1991 do 31. prosince 1991, které mají trvalý pobyt ve Středočeském, Východočeském a Jihočeském kraji, se neprovede základní očkování proti tuberkulóze. Tyto děti se podrobí ve třetím a šestém roce života a dále při podezření na infekci nebo onemocnění tuberkulózou intradermálnímu tuberkulínovému testu.

(2) U dětí uvedených v odstavci 1, které změní místo trvalého pobytu tak, že již nebude v kraji Středočeském, Východočeském nebo Jihočeském, se provede základní očkování proti tuberkulóze v nejbližším možném termínu. Stejně se provede základní očkování proti tuberkulóze u dětí uvedených v odstavci 1, jejichž rodiče nebo jiné osoby, které mají dítě v trvalé péči, budou žádat provedení očkování.

§ 13

(1) Počínaje dnem 1. ledna 1992 se na území České republiky neprovádí základní očkování proti tuberkulóze, s výjimkou dětí, jejichž rodiče nebo osoby, které mají dítě v trvalé péči, budou žádat provedení očkování, dětí ohrožených rizikem tuberkulózy (např. děti v kontaktu s tuberkulózním nemocným) a dětí, u nichž byl výsledek intradermálního tuberkulínového testu ve věku čtrnácti let negativní (§ 2 odst. 2).

(2) Děti narozené od 1. ledna 1992 se podrobí ve třetím a šestém roce života a dále při podezření na infekci nebo onemocnění tuberkulózou intradermálnímu tuberkulínovému testu.

§ 14

U žáků všech středních škol, speciálních středních škol a učilišť, kteří nepředloží doklad o základním očkování a přeočkování proti spalničkám, se provede očkování proti této nákaze.

§ 15

Zrušuje se výnos ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky – hlavního hygienika České socialistické republiky č. 1/1989 Věstníku ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky, oznámený v částce 41/1988 Sb.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. února 1991.

Ministr:

MUDr. **Bojar** CSc. v. r.

Příloha k vyhlášce č. 48/1991 Sb.

PROHLÁŠENÍ

Osoba podléhající očkování proti virové hepatitidě B .....
.....
zdravotnické zařízení .....
oddělení (pracoviště) .....
funkce .....

a) byla podrobně seznámena s povahou a významem zvláštního očkování proti virové hepatitidě B, nařízeného podle zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a jeho prováděcích předpisů (vyhláška č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem), které je prováděno na pracovišti .....

b) byla seznámena s důsledky, které při odmítnutí tohoto povinného očkování vyplývají ze zákoníku práce a dalších obecně závazných právních předpisů a přesto odmítá podrobit se očkování proti virové hepatitidě B z důvodů .....

V ..... dne .....
Prohlášení podepsáno za účasti:
jméno a funkce.....
jméno a funkce.....
.....
(podpis osoby podléhající očkování)

1) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.
Vyhláška č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem.

2) § 75 zákona č. 20/1966 Sb.

3) Mezinárodní zdravotnický řád přijatý na 22. světovém zdravotnickém shromáždění v Bostonu v r. 1969.
Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 189/1948 Sb., o zřízení a Ústavě Světové zdravotnické organizace a o Protokolu o Mezinárodním úřadu zdravotnictví, přijatých dne 22. 7. 1946 na Mezinárodní zdravotnické konferenci v New Yorku.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.